

Ξενοφώντος *Ἑλληνικά*, 2.3.§50-51

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Σαν τέλειωσε μ' αυτά τα λόγια την αγόρευσή του η Βουλή τον επιδοκίμασε φανερά, κι ο Κριτίας κατάλαβε ότι αν άφηνε τη Βουλή ν' αποφασίσει την τύχη του με την ψήφο της ο Θηραμένης θα γλίτωνε. Τέτοιο πράγμα όμως θα το θεωρούσε αβάσταχτο· σίμωσε λοιπόν τους Τριάντα, μίλησε λίγο μαζί τους και βγαίνοντας πρόσταξε τους μαχαιροφόρους να πάνε να σταθούν κοντά στο ξύλινο κιγκλίδωμα που χωρίζει το ακροατήριο από τους βουλευτές, έτσι που τούτοι να τους βλέπουν καθαρά. Έπειτα μπήκε ξανά μέσα κι είπε: «Πιστεύω, βουλευτές, ότι όταν ένας σωστός ηγέτης βλέπει να ξεγελάνε τους φίλους του έχει χρέος να το εμποδίσει. Αυτό θα κάνω λοιπόν κι εγώ». (μτφ. Ρ. Ρούφου, Θεσσαλονίκη: ΚΕΓ, 2012)

B. Όταν [ο Θηραμένης], αφού είπε αυτά, σταμάτησε και η Βουλή φάνηκε ότι τα **επιδοκίμασε με φωνές**, ο Κριτίας επειδή κατάλαβε ότι αν επιτρέψει στη **Βουλή να αποφασίζει με ψηφοφορία** γι' αυτόν, **θα γλίτωνε**, κι (επειδή) αυτό **δεν θα μπορούσε να το ανεχθεί**, αφού πλησίασε και συζήτησε κάτι με τους Τριάκοντα, βγήκε έξω, και διέταξε αυτούς που είχαν τα μαχαίρια **να σταθούν** [κρατώντας τα] φανερά μπροστά στη Βουλή **κοντά** στα δρύινα **κιγκλιδώματα**. Κι αφού ήλθε [ο Κριτίας] πάλι μέσα είπε: «Εγώ, βουλευτές, νομίζω ότι έργο/καθήκον του **ηγέτη τέτοιου, όπως πρέπει να είναι**, είναι εάν αυτός δεν επιτρέπει βλέποντας τους φίλους του να εξαπατώνται. Κι εγώ, λοιπόν, αυτό θα κάνω». (μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

* με έντονη γραφή οι προτεινόμενες νεοελληνικές αποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια του σχολικού βιβλίου σ. 87

5. επιτροπή, αβίωτη, διάλεκτος, αντιφάσεις, δοξασίες
8. 1-δ (σ.29), 2-ε (σ.29), 3-α (σ.30), 4-η (σ.31), 5-β (σ.32)